

Article 10

Establishment of jurisdiction

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in the following cases:

- (a) When the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) When the alleged offender is a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such crime when it is committed:

- (a) By a stateless person whose habitual residence is in that State; or
- (b) With respect to a national of that State; or
- (c) In an attempt to compel that State to do or to abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the United Nations. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General of the United Nations.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person pursuant to article 15 to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 11

Prevention of crimes against United Nations and associated personnel

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set out in article 9, particularly by:

Artikel 10

Tilvejebringelse af jurisdiktion

1. Enhver deltagende stat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for de i artikel 9 nævnte forbrydelser i følgende tilfælde:

- a) når forbrydelsen er begået inden for den pågældende stats område eller om bord på et skib eller et luftfartøj, der er indregistreret i den stat;
- b) når den formodede gerningsmand er statsborger i den stat.

2. En deltagerstat kan også udøve jurisdiktion over for enhver sådan forbrydelse, når den er begået:

- a) af en statsløs person, som har fast bopæl i den stat; eller
- b) af en af dens statsborgere; eller
- c) i et forsøg på at tvinge den pågældende stat til at foretage eller undlade at foretage nogen handling.

3. Enhver deltagerstat, som har tilvejebragt jurisdiktion i medfør af stk. 2, skal give meddelelse herom til De Forenede Nationers generalsekretær. Hvis den pågældende deltagerstat efterfølgende ophæver denne jurisdiktion, skal meddelelse herom gives De Forenede Nationers generalsekretær.

4. Enhver deltagende stat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for de i artikel 9 nævnte forbrydelser, såfremt den formodede gerningsmand befinder sig på statens område, og staten ikke i medfør af artikel 15 udleverer den pågældende til en af de deltagende stater, som har tilvejebragt jurisdiktion i medfør af stk. 1 eller stk. 2.

5. Denne konvention udelukker ikke straffetrig jurisdiktion udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 11

Forebyggelse af forbrydelser mod FN- og dertil knyttet personel

De deltagende stater skal samarbejde med henblik på forebyggelse af de i artikel 9 nævnte forbrydelser, navnlig ved: